OLSZTYŃSKI

Dziennik Wojewódzki

Nr. 5 (8) Olsztyn, dnia 15 września 1946 r. Rok II

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY.

DEKRETY I ZARZĄDZENIA:

OKÓLNIKI:

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Dział urzędowy

Poz. 63

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 29 maja 1946 r.

w sprawie tymczasowego podziału administracyjnego Ziem Odzyskanych.

Na podstawie art. 5 ust. 1 dekretu z dnia 13 listopada 1945 r. o zarządzie Ziem Odzyskanych (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 295) zarządza się, co następuje:

§ 1. Na Ziemiach Odzyskanych tworzy się następujące województwa: województwo olsztyńskie z siedzibą władz wojewódzkich w Olsztynie, województwo szczecińskie z siedzibą władz wojewódzkich w Szczecinie, województwo wrocławskie z siedzibą władz wojewódzkich we Wrocławiu.

§ 2. 1. Województwo olsztyńskie obejmuje powiaty: bartoszycki, braniewski, giżycki, iławecki, kętrzyński, lidzbarski, morąski, mrągowski, nidzicki, olsztyński, m. Olsztyn (powiat miejski), ostródzki, pasłęcki, piski, reszelski, suski, szczycieński, węgorzewski.

2. Województwo szczecińskie obejmuje powiaty białogardzki, bytowski, chojeński, choszczeński, człuchowski, drawski, gryfiński, gryficki, kamieński, kołobrzeski z m. Kołobrzegiem, koszaliński, z m. Koszalinem, łobeski, miastecki, myśliborski, nowogardzki, pyrzycki, sławieński, słupski z m. Słupskiem, stargardzki z m. Stargardem, szczecinecki, wałecki, woliński, złotowski.

3. Województwo wrocławskie obejmuje powiaty: bolesławiecki, brzeski z m. Brzegiem, bystrzycki, dzierżoniowski, głogowski z m. Głogowem, górowski, jaworski, jeleniogórski z m. Jelenią Górą, kamiennogórski, kłodzki, kożuchowski, legnicki z m. Legnicą, lubański, lubiński, lwówecki, milicki, namysłowski, oleśnicki, oławski, strzeliński, szprotawski, sycowski, średzki, świdnicki z m. Świdnicą, trzebnicki, wałbrzycki, m. Wałbrzych (powiat miejski), wrocławski, m. Wrocław (powiat miejski, wołowski, ząbkowicki, zgorzelski, złotoryjski, żagański, żarski.

§ 3. Z obszaru Ziem Odzyskanych włącza się do:

1) obszaru województwa białostockiego powiaty: ełcki, gołdapski, olecki;

2) obszaru województwa gdańskiego powiąty: elbląski z m. Elblągiem, kwidzyński, lęborski, malborski, sztumski;

3) obszaru województwa poznańskiego powiaty: babimojski, gorzowski z m Gorzowem i m. Kostrzynem, gubiński, krośnieński, międzyrzecki, pilski z m. Piłą i obszarem dotychczasowego powiatu trzcianeckiego, rzepiński, skwierzyński, sulęciński, strzelecki, świebodziński, wschowski, zielonogórski;

4) obszaru województwa śląskiego powiaty: bytomski, m. Bytom (powiat miejski), dobrodzieński, gliwicki, m. Gliwice (powiat miejski), głubczycki, grodkowski, kluczborski, kozielski, niemodliński, niski z m. Nisą, oleski, opolski z m. Opolem, prudnicki, raciborski z m. Raciborzm, strzelecki, m. Zabrze (powiat miejski).

§ 4. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrom Aprowizacji Publicznej i Ziem Odzyskanych oraz innym właściwym ministrom, stosownie do zakresu ich działania.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dnim ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:
(—) **Edward Osóbka-Morawski**
Minister Administracji Publicznej
(—) **Władysław Kiernik**
Minister Ziem Odzyskanych:
(—) **Władysław Gomułka**

Poz. 64.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZIEM ODZYSKANYCH

z dnia 4 maja 1946 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Bezpieczeństwa Publicznego w sprawie organizacji, sposobu pełnienia służby, zakresu i sposobu przeszkolenia Straży Obywatelskiej oraz przepisów dyscyplinarnych.

Na podstawie art. 16 dekretu z dn. 1 marca 1946 r. o Straży Obywatelskiej na obszarze Ziem Odzyskanych (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 71) zarządza się, co następuje:

§ 1. Straż Obywatelska podlega bezpośrednio właściwemu miejscowo komendantowi jednostki Milicji Obywatelskiej.

§ 2. Komendantem Straży Obywatelskiej jest właściwy miejscowo przełożony gminy, który te czynności może w porozumieniu z właściwym komendantem Milicji Obywatelskiej zlecić innej osobie.

§ 3. Straż Obywatelska pełni służbę na podstawie instrukcji i zarządzeń wydawanych przez organa Milicji Obywatelskiej.

§ 4. Członkowie Straży Obywatelskiej w czasie pełnienia służby noszą biało-czerwoną opaskę na lewym ramieniu. Na białym tle opaski winin znajdować się napis S. O. (Straż Obywatelska), naszyty czerwonymi literami, oraz pieczęć urzędowa zarządu gminnego lub miejskiego.

§ 5. Członkom Straży Obywatelskiej wydaje broń Milicja Obywatelska.

§ 6. Broń i opaski wymienione w § 4 winny być po służbie złożone na posterunkach gminnych Milicji Obywatelskiej, a we wsiach, w których niema posterunków, broń należy składać u sołtysa lub wójta.

§ 7. Sołtys lub wójt są odpowiedzialni za przechowywanie złożonej u nich broni i jej konserwację.

§ 8. Kontrola nad posiadaną przez Straż Obywatelską bronią należy do Milicji Obywatelskiej.

§ 9. Przeszkolenie Straży Obywatelskiej winno obejmować zaznajomienie się z zasadniczymi przepisami o ochronie spokoju i porządku publicznego oraz służby wartowniczej i zasadniczymi przepisami obchodzenia się z bronią. Komendant Główny Milicji Obywatelskiej wyda odpowiednie instrukcje, określające bliżej zakres i sposób przeszkolenia członków Straży Obywatelskiej.

§ 10. Komendantom wojewódzkim i powiatowym Milicji Obywatelskiej służy prawo dyscyplinarnego karania członków Straży Obywatelskiej za wykroczenia służbowe w ramach przepisów dotyczących karania szeregowych Milicji Obywatelskiej. Postępowanie dyscyplinarne wszczyna się na wniosek właściwego komendanta Straży Obywatelskiej lub z własnej inicjatywy odnośnego komendanta Milicji Obywatelskiej. Komendanci powiatowi Milicji Obywatelskiej podają do wiadomości właściwym starostom wykazy osób ukaranych z podaniem rodzaju wykroczenia i wysokości kary.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w zycie z dnim ogłoszenia.

w/z Minister Ziem Odzyskanych:
(—) **Dr. Jan Wasilewski**
Minister Bezpieczeństwa Publicznego:
(—) **Stanisław Radkiewicz**

Poz. 65

ZARZĄDZENIE
MINISTRA ZIEM ODZYSKANYCH

z dnia 24 maja 1946 r.

o zmianie zarządzenia z dnia 22 lutego 1946 r. w sprawie zakazu wywozu mienia ruchomego z Ziem Odzyskanych

Na podstawie art. 2, lit. a. i d. dekretu z dnia 13 listopada 1945 r. o zarządzie Ziem Odzyskanych (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 295 z r. 1945) zarządzam, co następuje:

W zarządzeniu Ministra Ziem Odzyskanych z dn. 22 lutego 1946 r. wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 po p. c. dodaje się punkt d) o następującym brzmieniu: „używana odzież i bielizna osobista i pościelowa oraz pościel w takiez ilości, iż nie zachodzi podejrzenie, że są wywożone w celach spekulacyjnych“,

2) w tymże § 2 po w) w punkcie d), dodaje się punkt e) o następującym brzmieniu: „gotowe wyroby tekstylne bieżącej produkcji, na podstawie faktury wydanej przez centralę lub hurtownię tekstylną, które towar sprzedały”.

3) w § 4 lit. f) termin „1 czerwca 1946 r.“ zmienia się i przedłuża do „dn. 1 września 1946 r.”

Minister Ziem Odzyskanych
w/z (—) dr **Jan Wasilewski**
Podsekretarz Stanu

Poz. 66

ZARZĄDZENIE
MINISTRA ZIEM ODZYSKANYCH

z dnia 24.6.1946 r.

o zmianie zarządzenia z dnia 22 lutego 1946 r. w sprawie zakazu wywozu mienia ruchomego Ziem Odzyskanych *)

Na podstawie art. 2 lit. c i d dekretu z dnia 13.11. 1945 r. o zarządzie Ziem Odzyskanych (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 295) zarządzam co następuje:

1.

W zarządzeniu Ministra Ziem Odzyskanych z dnia 22 lutego 1946 r. (Dz. Urz. M. Z. O. Nr. 1, poz. 2 z dnia 20.3.1946 r.) wprowadza się następujące zmiany:

1. Dotychczasowy § 3 Zarządzenia staje się ustępem pierwszym tego paragrafu, a ponadto dodaje się ustęp drugi treści następującej:

„W odniesieniu do nowej stolarszczyzny i nowych mebli zezwolenia na wywóz udzielać będą właściwi Starostowie po stwierdzeniu, że petent istotnie zamierza wywieźć stolarszczyznę i meble (nieprzerabiane i nieremontowane), a pochodzące z bieżącej produkcji. W każdym konkretnym wypadku petent w niebudzący wątpliwości sposób winien udowodnić, że nowowyprodukowana stolarszczyzna i meble wyprodukowane zostały nie z poniemieckich surowców. Jeśli zostały wyprodukowane z poniemieckich surowców, petent winien przedstawić dowód z Urzędu Likwidacyjnego o ich opłaceniu.

Ministerstwo Ziem Odzyskanych na wniosek Starostów lub na wniosek zainteresowanej firmy lub instytucji albo osoby prywatnej wydaje Starostom bloki zezwoleń jako druki ścisłego zarachowania.

Starostowie obowiązani są każdego dnia ostatniego miesiąca wysyłać Ministerstwu Ziem Odzyskanych sprawozdanie z ubiegłego miesiąca z wydanych zezwoleń.

Sprawozdanie winno zawierać Nr zezwolenia, nazwę firmy lub instytucji albo imię i nazwisko osoby, której wydano zezwolenie, jej dokładny adres, miejscowość, skąd wywozi wymienione w zezwoleniu ruchomości, co wywozi, ile i dokąd, oraz termin ważności zezwolenia.

Po wzorze Nr. 1 dodaje się załączony wzór Nr. 2.

Za Ministra
(—) **dr Jan Wasilewski**
Podsekretarz Stanu

Wzór Nr. 2 Druk ścisłego zarachowania

MINISTERSTWO
ZIEM ODZYSKANYCH

Miejscowość . . . . . . dn 1946

Zezwolenie Nr

Na podstawie § 3 zarządzenia Ministra Ziem Odzyskanych z dn. 24.VI. 1946 o zmianie zarządzenia Ministra Ziem Odzyskanych z dn. 22.2.1946 r. (Dz. U. M. Z. O. nr 1, poz. 2) w sprawie zakazu wywozu mienia ruchomego z Ziem Odzyskanych

z e z w a l a m

ob. (instytucji, firmie) . . . .
podać nazwisko i imię, nazwę i dokładny adres
na przewóz z . . . . do . . . .
koleją, samochodem przez punkt kontrolny w . . .
. . . .
n o w y c h m e b l i i s t o l a r s z c z y z n y
w ilości . . . .
. . . .
. . . .

Wywóz mebli odnowionych lub przerobionych na zasadzie niniejszego zezwolenia jest wzbroniony.

Organa kontrolne winny w każdym wypadku dokładnie sprawdzić, czy ładunek stanowią meble istot-

---

*) umieszczonego w Maz. Dzienniku Pełn. Rządu Nr 2 (5) z dnia 20 kwietnia 1946 r.

nie nowowyprodukowane. W wypadku stwierdzenia, że wywozi się bez specjalnego zezwolenia meble stare lub odremontowane (odnowione), ładunek podlega zatrzymaniu i przekazaniu do najbliższego Urzędu Likwidacyjnego na zasadach ogólnych.

Zezwolenie niniejsze ważne jest do dn. . . . .
pisać słownie
. . . . 1946 r. i winno być po wykorzystaniu nadesłane Ministerstwu Zie i Odzyskanych. Departament Likwidacyjny)

z upoważnienia
. . nisterstwa Ziem Odzyskanych
m. p.
Starostwa . . . .
Starosta
. . . .

Odcinek niniejszy jako kontrolny, należy oderwać na kolei lub na punkcie kontrolnym samochodowym przez organa kontrolne.

Wydane dn. . . . . 1946 r. ob. (instytucji, firmie) . . . . w . . . .
na przywiezienie mebli i stol. w ilości . . . . .
. . . .
ważne do dn. . . . . 1946 r.

Poz. 67.

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZIEM ODZYSKANYCH

z dnia 8 lipca 1946 r.

o zmianie zarządzenia z dnia 22 lutego 1946 r. w sprawie zakazu wywozu mienia ruchomego z Ziem Odzyskanych (Dz. U. Nr 1, poz. 2).

Na podstawie art. 2, lit. a i d dekretu z dnia 13 listopada 1945 r. o zarządzie Ziem Odzyskanych (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 295 z 1945 r.) zarządzam, co następuje:

W zarządzeniu Ministra Ziem Odzyskanych z dnia 22 lutego 1946 r. wprowadza się następujące zmiany:

w § 4 po punkcie f) dodaje się punkt g) o następującym brzmieniu:

g) Ministra Aprowizacji i Handlu — wyłącznie w odniesieniu do surowców, półfabrykatów, fabrykatów, przejętych lub wyprodukowanych przez zakłady przemysłu spożywczego, podległe temu Ministerstwu oraz narzędzi pracy i maszyn, służących bezpośrednio do produkcji, a znajdujących się w zakładach przemysłu spożywczego za wyjątkiem:

1) zbóż i ich przetworüw oraz ziemniaków,
8) narzędzi pracy i maszyn zakładów, należących nie do Zjednoczeń, a do miejscowego przemysłu spożywczego.

W obydwu wyżej wymienionych wypadkach wydawani zezwoleń będzie się odbywało nadal przez Ministerstwo Ziem Odzyskanych w trybie § 3-go niniejszego zarządzenia.

Minister Ziem Odzyskanych
(—) Wł. Gomułka

Poz. 68.

Ministerstwo Ziem Odzyskanych
Departament Likwidacyjny.

Warszawa, 1 sierpnia 1946 r.

OGŁOSZENIE

Ministerstwo Ziem Odzyskanych przypomina, że:

1. Wywóz z terenów ziem odzyskanych wszelkiego rodzaju mienia ruchomego bez względu na to, czy stanowi ono t. zw. mienie opuszczone lub poniemieckie, czy też pochodzi z innego źródła na obszarze Ziem Odzyskanych, jest zabroniony (Dz. U. M. Z. O. Nr 1, poz. 2).

2. Kto wykracza przeciwko zakazowi wywozu mienia ruchomego z obszaru Ziem Odzyskanych — podlekarze więzienia do lat 3 i grzywny. W przypadkach mniejszej wagi, sąd może wymierzyć karę aresztu lub grzywny (Dz. U. R. P. Nr 30/46, poz. 192).

3. Nie wymagają zezwolenia na wywóz następujące przedmioty:

a) odzież i bielizna w takiej ilości, że jest niewątpliwe, iż służą do osobistego użytku przewożącego w związku z podróżą;
b) przedmioty normalnie używane w podróży;
c) żywność w ilości potrzebnej na okres trwania podróży;
d) używana odzież i bielizna osobista i pościelowa, oraz pościel w takiej ilości, iż nie zachodzi podejrzenie, że są wywożone w celach spekulacyjnych;
e) gotowe wyroby tekstylne bieżącej produkcji, na podstawie faktury, wydanej przez centralę lub hurtownię tekstylną, które towar sprzedały;
f) ziemiopłody i ich przetwory.

Nie mogą być wywożone przedmioty, wymienione w pkt. a) i b), jeżeli jest niewątpliwe, że przedmioty te stanowią, lub stanowiły mienie opuszczone lub poniemieckie. Wykazywanie się przy tym rachunkiem lub innym dowodem nabycia nie uprawnia do przewozu.

4. W wyjątkowo uzasadnionych wypadkach Minister Ziem Odzyskanych może udzielić zezwolenia na wywóz mienia ruchomego.

5. Na równi z zezwoleniem Ministra Ziem Odzyskanych ważne są zezwolenia:

a) Ministra Przemysłu lub Wojewódzkich delegatów Ministra Przemysłu na Ziemiach Odzyskanych, wyłącznie w odniesieniu do: surowców, półfabrykatów, fabrykatów i narzędzi pracy, objętych przez organy Ministerstwa, a koniecznych do wywiezienia w ramach ogólnego planu gospodarczego tego Ministerstwa.
b) Ministerstwa Lasów w odniesieniu wyłącznie do surowców i wytworów zakładów produkujących tego Ministerstwa (drzewo opałowe, budowlane deski, wytwory smolarni i terpentynirni, meble nowowyprodukowane);
c) Ministerstwa Odbudowy wyłącznie w odniesieniu do materiałów budowlanych, wyprodukowanych przez zakłady, podległe temu Ministerstwu (budulec, klepka, papa, stolarszczyzna budowlana, jak ramy okienne, futryny drzwi);

d) Ministerstwu Aprowizacji i Handlu wyłącznie w odniesieniu do surowców i półfabrykatów, przejętych lub wyprodukowanych przez zakłady przemysłu spożywczego, podległe temu Ministerstwu, oraz narzędzi pracy i maszyn, służących bezpośrednio do produkcji a znajdujących się w zakładach przemysłu spożywczego;

e) Ministerstwa Oświaty (Biura Ziem Odzyskanych) w odniesieniu do księgozbiorów poniemieckich (książki, rękopisy, mapy, ryciny, nuty);

f) Naczelnych Dyrekcji Monopoli Państwowych w odniesieniu do wytworów: Monopolu Spirytusowego — surówki spirytusu, wódki, skrzyń, będących opakowaniem i butelek; Monopolu Tytoniowego — surowiec i gotowe wyroby tytoniowe, oraz opakowania; Monopolu Solnego — sól; Monopolu Zapałczanego — zapałki i opakowania;

g) Centralnego Zarządu Państwowych Zakładów Graficznych w Łodzi do dnia 1 września 1946 r. w odniesieniu do maszyn, aparatów i narzędzi drukarskich; Centralny Zarząd P. Z. G. przesyła odpis każdego wydanego zezwolenia do wiadomości Ministerstwa Ziem Odzyskanych;

h) właściwych terenowo starostów w odniesieniu do nowowyprodukowanej stolarszczyzny i nowowyprodukowanych mebli.

6. Zakwestionowane przy kontroli, a wywożone bez zezwolenia ruchomości podlegają zatrzymaniu, bez względu na ich wartość i pozostają pod dozorem miejscowego Urzędu Likwidacyjnego i nie mogą być nikomu wydane bez dyspozycji Ministerstwa Ziem Odzyskanych.

Wicedyrektor Departamentu
(—) **Mgr. J. Głowecki**

———

Poz. 69.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŻEGLUGI I HANDLU ZAGRANICZNEGO
z dnia 14 czerwca 1946 r.
o zakazie połowu szprota
(Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 186)

Na podstawie art. 1, ust. (1) pkt. a) dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 listopada 1936 r. o regulowaniu połowów ryb morskich (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 586) w związku z art. 2, pkt. 1, lit. b) i art. 3 dekretu z dnia 8 stycznia 1946 r. o utworzniu i zakresie działania Ministerstwa Żeglugi i Handlu Zagranicznego (Dz. U. R. P. Nr 2, poz. 13) zarządzam, co następuje:

§ 1. Celem ochrony przed grożącym wyniszczeniem zabrania się aż do odwołania połowu szprota (Clupea Sprattus) za pomocą wszelkich narzędzi połowu.

§ 2. Wykroczenia przeciwko przepisom niniejszego rozporządzenia podlegają karze na podstawie i w trybie art. 2 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 listopada 1936 r. o regulowaniu połowów ryb morskich (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 586).

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Żeglugi i Handlu Zagranicznego
(—) **Stefan Jędrychowski**

Poz. 70

Olsztyn, dnia 2 sierpnia 1946 r.

Wojewoda Olsztyński
L. dz. 0.459/2692/Org./46

ZARZĄDZENIE
W sprawie zwalczania gryzoni i powołania Pow. Komitetów służby ochrony roślin oraz gmin gromadzkich Sekcji i Kolumn służby ochrony roślin.

Na podstawie rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 19.11.1927 r. o zwalczaniu chorób roślin oraz o tępieniu chwastów i szkodników roślin (Dz. U. R. P. Nr 108, poz. 922) z uwzględnieniem zmian z dnia 16 marca 1937 r. (Dz. Urz. R. P. Nr 21, poz. 131) oraz rozporządzenia Ministra Rolnictwa i R. R. z dnia 10.5. 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 302 z dnia 26 maja 1939 r.) zarządzam co następuje:

1. Wobec epidemii gryzoni polnych oraz nagminnego występowania chorób i szkodników roślin na terenach pow. woj. olsztyńskiego, polecam Obywatelom Starostom utworzyć Powiatowe Komitety Ochrony Roślin (Instr Nr. 1) oraz zarządzam przymusowe zwalczanie gryzoni polnych. Jako organy wykonawcze Powiatowych Komitetów Ochrony Roślin polecam powołać gminne i gromadzkie sekcje: Kolumny techniczne Ochrony Roślin, działające na podstawie instrukcji Stacji Ochrony Roślin Olsztyńskiej Izby Rolniczej (Instrukcja Nr 2).

2. W prowadzonej akcji walki z gryzoniami rolnymi polnymi polecam dokonać jak najszybszego sprzętu zboża, przeprowadzenie podorywek i orek oraz w czasie najkrótszym po sprzęcie zboża, dokonanie omłotów.

3. Wszelkie pozostałe sterty, stogi zeszłorocznej słomy, nie nadającej się do użytku, a dające schronienie gryzoniom, należy spalić. Chwasty, jak oset i t. p., należy kosić i palić. Natomiast nowe sterty winny być zabezpieczone rowem, wykopanym w odległości jednego metra od sterty, szerokości 30 cm., głębokości 40 cm., o ścianach pionowych.

4. Po sprzęcie ziemiopłodów i dokonaniu orki, Kolumny i Sekcje przystąpią do planowej akcji walki z gryzoniami na podstawie instrukcji Stacji Ochrony Roślin Olsztyńskiej Izby Rolniczej, która w odpowiednim czasie zostanie doręczona.

5. Kompetentnym czynnikiem do walki z gryzoniami i do tępienia chorób i szkodników roślin na terenie województwa olsztyńskiego jest Stacja Ochrony Roślin Olsztyńskiej Izby Rolniczej, oraz jej podległe organy: Powiatowe Biura Rolne, Powiatowe Komitety Ochrony Roślin, Sekcje i Kolumny Ochrony Roślin.

Zał. 2.

Instrukcja Nr 1

Stacja Ochrony Roślin
Olsztyńskiej Izby Rolniczej
w Olsztynie

Powiatowe Komitety Służby Ochrony Roślin.

Powatowe Komitety Ochrony Roślin, gminne i gromadzkie Sekcje i Kolumny Ochrony Roślin tworzą samoobronę gospodarczą społeczeństwa przed epidemiami chorób i szkodników roślin oraz we współdziałaniu ze Stacją Ochrony Roślin Olsztyńskiej Izby Rolniczej, ingerują w wypadku ich występowania.

W skład Powiatowego Komitetu Ochrony Roślin wchodzą przedstawiciele:

1. Z urzędu ob. Starosta oraz przedstawiciel Powiatowego Biura Rolnego (instruktor O. R. lub instr. Produkcji Roślinnej).
2. Przedstawiciel Powiatowej Rady Narodowej.
3. Przedstawiciel szkolnictwa powszechnego.
4. Przedstawiciel szkolnictwa rolniczego.
5. Przedstawiciel Powiatowego Zw. Samopomocy Chłopskiej.
6. Przedstawiciel Powiatowej Akcji Siewnej.
7. Przedstawiciel P. B. T. i M. R.
8. Przedstawiciel miejscowych czynników spółdzielczych.
9. Państwowy Zarząd Nieruchomości Ziemskich.

Powiatowy Komitet Ochrony Roślin otrzymuje materiał propagandowy, instrukcje i zlecenia od Stacji Ochrony Roślin Olsztyńskiej Izby Rolniczej i działa w porozumieniu ze Stacją Ochrony Roślin.

Do zadań Komitetu należy:

1. Akcja propagandowa walki z chorobami i szkodnikami roślin, organizowanie gminnych Sekcji i Kolumn Technicznych.
2. Prowadzenie kontroli prac Sekcji i Kolumn w terenie.
3. Wyjednanie subwencji u władz samorządowych na cele Ochrony Roślin odnośneego powiatu dla Sekcji gminnych i gromadzkich.
4. Współdziałanie ze Stacją Ochrony Roślin w walce z chorobami i szkodnikami roślin utrzymuje Komitet za pośrednictwem Poowiatowych Biur Rolnych w osobach: instruktora Ochrony Roślin lub instruktora Produkcji Roślinnej.

Komitet Powiatowy Ochrony Roślin powinien przynajmniej trzy razy do roku odbyć zebranie w okresach: na przedwiośniu, w połowie lata, oraz w okreesie zimowym. W nagłych wypadkach na wniosek Wojewódzkiego Komitetu Ochrony Roślin lub Stacji Ochrony Roślin.

Decyzją trzech członków Komitetu Powiatowego zapadają wszelkie uchwały, dotyczące spraw nie cierpiących zwłoki w sprawach Ochrony Roślin.

Powiatowe Komitety Ochrony Roślin winny przedłożyć Stacji Ochrony Roślin plan pracy, który skolei zostanie przedłożony Wojewódzkiemu Komitetowi Ochrony Roślin.

Instrukcja Nr 2

Stacja Ochrony Roślin
Olsztyńskiej Izby Rolniczej
w Olsztynie

Gminne i Gromadzkie Sekcje i Kolumny Techniczne Służby Ochrony Roślin

Gminne i Gromadzkie Sekcje i Kolumny Techniczne stanowią organy wykonawcze Powiatowych Komitetów Ochrony Roślin w terenie, oraz tworzą stałą służbę Ochrony Roślin na terenie gmin i sołectw, czuwając nad stanem zdrowotnym pól, sadów i warzyw.

Zadaniem członków Sekcji i Kolumn jest:

1. Alarmowanie najbliższego Powiatowego Biura Rolnego o każdym pojawieniu się choroby i szkodnika roślin. Do meldunku należy dołączyć okaz chorej rośliny łącznie ze szkodnikiem powodującym uszkodzenie. Sekcje w łonie swoim powołują Kolumny Techniczne, których zadaniem będzie w pierwszej linii prowadzić walkę w akcjach zleconych przez Ministerstwo Rolnictwa i Ref. Rolnych jak: walka z gryzoniami, walka ze stonką ziemniaczaną, rakiem ziemniaczanym, z chorobami i szkodnikami w sadach i t. p.
2. Prowadzenie akcji tępienia chorób i szkodników roślin zgodnie z instrukcjami fachowego personelu Powiatowych Biur Rolnych, a zleconych przez Stacje Ochrony Roślin Olsztyńskiej Izby rolniczej.
3. Powołanie stałych korespondentów służby Ochrony Roślin, po jednym przedstawicielu z poszczególnej gromady, którzy jednocześnie będą informowali Stacje Ochrony Roślin o stanie zdrowotnym pól i ogrodów na terenie swojej gromady.

Kolumny Techniczne winny być zaopatrzone w sprzęt, materiał techniczny jak i środki chemiczne do walki z chorobami i szkodnikami roślin przez Powiatowe Komitety Ochrony Roślin oraz gminne i gromadzkie Sekcje Ochrony Roślin (wyjednując na ten cel pieniądze u organów społeczno-gospodarczych i samorządowych).

Stacja Ochrony Roślin ze swej strony dołoży wszelkich starań, aby móc udzielić jak najdalej idącej pomocy czy to w zasiłku Ministerstwa Rolnictwa i Ref. Rolnych, ewentualnie z Wojewódzkiego Komitetu Ochrony Roślin.

Sekcje gromadzkie i gminne winny przynajmniej trzy razy do roku odbyć zebranie w okresach na przedwiośniu, w połowie lata oraz w okresie zimowym. W nagłych wypadkach na wniosek Powiatowego Komitetu Ochrony Roślin lub Stacji Ochrony Roślin.

Członkiem Sekcji gminnej lub gromadzkiej może być każdy człowiek dobrej woli, interesujący się ochroną roślin (np. nauczyciel, ksiądz, wychowanek szkoły rolniczej oraz każdy właściciel gospodarstwa rolnego). Z urzędu wchodzi: Ob. Ob Wójt, Sołtys.

Kolumny Techniczne wyłonione przez Sekcje Ochrony Roślin będą w odpowiednim czasie przeszkalane przez Stacje Ochrony Roślin.

Ilość członków Sekcji jest dowolna (prezes, sekretarz i skarbnik). W skład natomiast Kolumny Technicznej Ochrony Roślin winno wchodzić najmniej 6 osób. Kolumny techniczne mogą w miarę potrzeb organizować dodatkowe drużyny do wytyczania np.: nor mysich, zasypywanie tychże, poszukiwania stonki ziemniaczanej, wykrywania ognisk raka ziemniaczanego i t. p. Powołanie do życia na terenie wsi Sekcji Ochrony Roślin stworzy nam samoobronę przed wszelkimi chorobami i szkodnikami roślin.

Poz. 71

Wojewoda Olsztyński Olsztyn, dnia 7. VIII 1946 r.
L. dz. P. A. VIII./23/46

ZARZĄDZENIE

w sprawie zgłaszania u władz przemysłowych bezprawnie posiadanych urządzeń i remanentów przemysłowych poniemieckich.

1. Wobec stwierdzenia licznych wypadków ukrywania maszyn i obrabiarek oraz innych urządzeń

przemysłowych poniemieckich, jak również prowadzenia handlu tymi obiektami na terenie województwa, podaje do publicznej wiadomości, iż:

a) w myśl art. 2 dekretu z dn. 8 III. 46 o majątkach opuszczonych i porzuconych (Dz. U. R. P. Nr. 13, poz. 87) wszelki majątek poniemiecki zarówno ruchomy jak i nieruchomy z mocy samego prawa przechodzi na własność Skarbu Państwa.

b) w myśl zaś art. 3 ust. 2 tegoż dekretu **nieważne są wszelkie czynności lub akty prawne (tranzakcje)** dokonane w odniesieniu do tego majątku, celem zapobieżenia ich przejściu na własność Skarbu Państwa lub osób prawa publicznego.

c) w myśl art. 43, § 1 dekretu z dnia 13. VI. 46 r. o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy Państwa, podlega karze więzienia, kto przywłaszcza lub zabiera w celu przywłaszczenia mienie ruchome pozbawione należytej ochrony w związku z wojną;

d) w myśl art. 44 § 1 tegoż dekretu podlega karze więzienia do lat 3 i grzywny, kto wykracza przeciwko zakazowi wywozu mienia ruchomego z obszaru Ziem Odzyskanych.

2. Ponieważ bezprawne ukrywanie urządzeń przemysłowych poniemieckich przyczynia dotkliwy uszczerbek sprawie racjonalnego zagospodarowania i uprzemysłowienia województwa olsztyńskiego, wzywam niniejszym wszystkich obywateli, jak również kierowników przedsiębiorstw i zarządców składów, organizacje handlowe, urzędy i wszystkie osoby prawne, będących w bezprawnym posiadaniu wsp. obiekt. przemysłowych do dobrowolnego zgłoszenia ich bezpośrednio w Referatach Przemysłowych Starostw (w Olsztynie w Referacie Przemysłowym Zarządu Miejskiego) lub u sołtysów i wójtów, którzy mają obowiązek przekazania tych danych Referatom Przemysłowym w terminie do dn. 15. IX 1946 r.

3. W interesie Państwa, jak i obywateli leży również zabezpieczenie wzgl. zgłoszenie znajdującego się jeszcze w terenie rozrzuconego po polach, lasach i drogach dobra poniemieckiego w postaci maszyn, obrabiarek i towarów przemysłowych.

Zgłoszeń tych należy dokonać jak w pkt. 2-im, przyczym za zgłoszenie wartościowego mienia przemysłowego wypłacane będą specjalne premie i zwrot kosztów zabezpieczenia.

4. W myśl powyższego wezwania zgłoszeniu podlegają maszyny, obrabiarki, motory, pasy transmisyjne, narzędzia i inne urządzenia przemysłowe, jak również surowce, półfabrykaty i fabrykaty przemysłowe.

Znalezione po dniu 10. IX 1946 r. maszyny, obrabiarki i inne wymienione wyżej obiekty przemysłowe, poniemieckie, na które posiadacze nie będą mieli zaświadczeń władz przemysłowych, uprawniających do korzystania z nich, będą konfiskowane, a osoby winne przywłaszczania przez ukrywanie tych rzeczy, zostaną pociągnięte do odpowiedzialności karnej w myśl wyżej podanych dekretów przez skierowanie tych spraw do Komisji Specjalnej do Walki z Nadużyciami i Szkodnictwem Gospodarczym, wzgl. wprost do Prokuratora.

5. Zarządzenie to nie dotyczy maszyn, obrabiarek oraz innych urządzeń przemysłowych stanowiących część inwentarza zakładów przemysłowych, przydzielonych do prowadzenia i użytkowania przez władze przemysłowe (lub Izbę Rzemieślniczą) gdy chodzi o warsztaty rzemieślnicze i objętych aktem zdawczo-odbiorczym, wzgl. objętych umową dzierżawy, zawartą w Okręgowym Urzędzie Likwidacyjnym.

6. Celem umożliwienia tak władzom przemysłowym, jak Okręgowemu Urzędowi Likwidacyjnemu wykonanie ciążących na nich obowiązków, zobowiązuję władze te do wzajemnej wymiany danych, uzyskanych na skutek niniejszego zarządzenia w terminie 1-go miesiąca od chwili każdorazowego uzyskania tych danych.

Wojewoda:
(—) **Dr. Z. Robel**

Poz. 72

Olsztyn, dnia 10.VIII.46 r.

Wojewoda Olsztyński
L. dz. PA/I/22/46

ZARZĄDZENIE

w sprawie stosowania prawa przemysłowego i przepisów związkowych do całego przemysłu na terenie Województwa Olsztyńskiego

§ 1

Celem uporządkowania stanu prawnego przedsiębiorstw przemysłowych (o charakterze wytwórczym jak i naprawczym) podlegających zarówno Ministerstwu Przemysłu, jak i innym resortom, w myśl postanowień rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 7. VI. 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 53 poz. 468) w brzmieniu znowelizowanym przez późniejsze ustawy, zarządzam po uzgodnieniu tej sprawy przez władze centralne dodatkową obowiązkową rejestrację wymienionych przedsiębiorstw w Referatach Przemysłowych Starostw Powiatowych (na terenie m. Olsztyna w Referacie Przemysłowym Zarządu Miejskiego) do dnia 31. VIII. 1946 r.

§ 2

Jednocześnie wyjaśniam, iż zgodnie z odpowiednimi przepisami prawa przemysłowego:

1. osoby prowadzące przemysł ze stałą siedzibą (art. 7) nie należące do przemysłów koncesjonowanych (art. 8) winny podać przy rejestracji (w tzw. doniesieniu prowadzenia przemysłu) następujące dane:

1. imię i nazwisko, wiek, przynależność państwową i miejsce zamieszkania rozpoczynającego przemysł, 2. rodzaj przemysłu z możliwie dokładnym określeniem przedmiotu przedsiębiorstwa, 3. miejsce prowadzenia przemysłu (siedziba, lokal), 4. firmę przedsiębiorstwa.

2. Osoby prawne powinny podać dane wskazane wyżej w pp. 2—4 oraz ponadto dane co do:

1. kapitału zakładowego przedsiębiorstwa ze wskazaniem jego pochodzenia (krajowego czy zagranicznego), 2. zdolności produkcyjnej przedsiębiorstwa, oraz 3. składu osobowego grona założycieli względnie pierwszego zarządu

przedsiębiorstwa, o ile przemysł ma być prowadzony przez zastępcę lub dzierżawcę należy podać także dane tyczące się jego osoby.

3. Osoba mająca zamiar prowadzić przemysł w zakładzie przemysłowym, którego urządzenie wymaga w/g art. 14 uprzedniego zatwierdzenia projektu, zgłasza i rozpoczyna prowadzenie przemysłu dopiero po otrzymaniu od właściwej władzy przemysłowej (tj. Referatu Przemysłowego Starostwa Powiatowego względem Wydziału Przemysłowego Urzędu Wojewódzkiego) decyzji zatwierdzającej projekt urządzenia danego zakładu przemysłowego.

Dla urządzenia zakładu przemysłowego jest wymagane uprzednie zatwierdzenie przez władze przemysłowe projektu urządzenia, jeżeli zakład będzie używał napędu mechanicznego, albo też jeżeli zakład z powodu swego położenia lub wykonywanego w nim przemysłu może w znacznej mierze zagrażać bezpieczeństwu publicznemu, a przede wszystkim życiu i zdrowiu pracowników i sąsiadów lub też może sąsiadów narażać na szkody i specjalne uciążliwości z powodu hałasu, wyziewów itp. (art. 1).

4. Ubiegający się o koncesje na prowadzenie przemysłów wymienionych w art. 8 winien wnieść w tym celu podanie do Referatu Przemysłowego Starostwa Powiatowego zawierające dane określone wyżej pod 1) pp. 2—4. Ubiegający się o koncesję na prowadzenie przemysłów wymienionych w art. 8 pp. 1, 3, 4, 8, i 14 winien ponadto wykazać odpowiednią umiejętność zawodową.

§ 3

Zarządzonej rejestracji podlegają wszystkie przedsiębiorstwa przemysłowe, niezależnie od tego, jakiemu podlegają resortowi czy instytucji i niezależnie od tego jaką ilość robotników mogą zatrudnić. (W szczególności rejestracji tej podlegają między innymi również przedsiębiorstwa zjednoczeń państwowych przemysłu spożywczego, przedsiębiorstwa prowadzone przez Urzędy Ziemskie, Zarządy Nieruchomości Ziemskich, Dyrekcje Lasów Państwowych, zakłady naprawcze PPT i MR itp.).

§ 4

Zarządzonej rejestracji nie podlegają przedsiębiorstwa przemysłowe, nie podlegające przepisom prawa przemysłowego, zgodnie z art. 2 tego prawa (między innymi przedsiębiorstwa monopoli państwowych, przedsiębiorstwa kolejowe i inne).

§ 5

Prowadzący przemysł z naruszeniem przepisów powołanego na wstępie prawa przemysłowego, przepisów wykonawczych oraz niniejszego zarządzenia będą karani w drodze administracyjnej:

a) grzywną do 10.000 zł.

b) aresztem do dni 14-tu lub

c) odebraniem koncesji na określony czas lub na zawsze.

Wojewoda:
(—) **Dr. Z. Robel**

Poz. 73

Olsztyn, dnia 16. VIII 1946 r.

Wojewoda Olsztyński
L. dz. PA/I/24/46

ZARZĄDZENIE

w sprawie przepisów o czyszczeniu kominów i palenisk w miastach, wsiach i osiedlach Województwa Olsztyńskiego.

Celem uzyskania koniecznego publicznego bezpieczeństwa od ognia, zarządza się na podstawie art. 408, pkt. 15, oraz art. 415,pkt. c) z rozporządzenia Prezyd Rzeczypospolitej z dnia 16. II. 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202), rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 12 października 1934 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o zmianie rozporządzenia z dnia 4.VI.1930 r. w sprawie prowadzenia przemysłu kominiarskiego w przedmiocie przymusowego wykonywania czyszczeń we wszystkich budynkach, leżących w granicach poszczególnych okręgów kominiarskich (Dz. U. R. P. Nr. 29 poz. 832 — § 1, pkt. 2), rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11. VII. 1932 r. o wykroczeniach przeciw bezpieczeństwu (art. 34, § 1 i 2 art 36, oraz art 93, § 2 w przedmiocie wykroczeń przeciw ostrzeżeniom i przepisom dotyczącym zapobiegania pożarom), art. 1 a, rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 22. III. 1928 r. o postępowaniu przymusowym administracji (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 342, oraz okólnika Ministerstwa Ziem Odzyskanych z dn. 25. V. 46 r. Nr. 34 co następuje:

§ 1

Kominy wraz z kanałami dymowymi i przewodami wszelkiego rodzaju, oraz paleniska powinny być czyszczone w okresie ich użytkowania przez wymiatanie, wycieranie lub wypalanie, uskuteczniane przez osoby uprawnione do wykonywania robót kominiarskich w terminach niżej w pkt. 5 podanych.

Uprawniony do wykonywania robót kominiarskich mistrz może je wykonywać bądź osobiście bądź przy pomocy dokładnie przez siebie kontrolowanych pomocników (czeladników).

Uczniowie przemysłowi (terminatorzy) mogą wykonywać prace kominiarskie tylko w obecności i pod bezpośrednim nadzorem uprawnionego mistrza kominiarskiego (pryncypała) lub jego kwalifikowanego pomocnika.

Roboty związane z wykonywaniem przemysłu kominiarskiego muszą być przeprowadzane we wszystkich budynkach, które znajdują się w granicach poszczególnych okręgów kominiarskich.

§ 2

Przewody wentylacyjne i wogóle przewody, które nie są użzwane jako kominowe należy przy czyszczeniu kominów w każdym roku przed okresem zimowym zbadać, czy nie są używane do odprowadzania dymów. Nie dotyczy to przewodów w tej części budynku w których nie ma palenisk.

§ 3

Kanały dymowe oraz przewody, łączące paleniska z tymi kanałami, mają być oczyszczone na całej wysokości względnie długości.

Czyszczenie kominów nie powinno zanieczyszczać pomieszczeń sadzą lub przeszkadzać normalnemu użytkowaniu palenisk.

§ 4

Przy oczyszczaniu kominów powinna być sadza, która wpadła do dolnej części przewodu kominowego, usunięta przez kominiarzy i złożona w miejscach na ten cel przeznaczonych. Otwory kominowe piwnicowe, przez które wyjmuje się sadzę, jak również i otwory strychowe, winny być zaopatrzone żelaznymi, podwójnymi, względnie betonowymi, hermetycznie zamykającymi się drzwiczkami. Drzwiczki te należy każdorazowo po usunięciu sadzy starannie zamykać.

Zabrania się przy tym składania przy kominach tak na strychu, jak i w piwnicy materiałów łatwopalnych jak: słomy, drzewa, nafty, benzyny itp.

§ 5

Czyszczenie kominów ma się odbywać przymusowo w następujących okresach:

a) kominów i przewodów dymowych od kuchen i pieców gospodarczych, jak również palenisk, w mieszkaniach prywatnych w miastach, oraz dworach, folwarkach, leśniczówkach, gajówkach, szkołach, plebaniach, posterunkach, budynkach gminnych i gromadzkich, domach letniskowych, dalej we wszystkich budynkach będących pod zarządem władz państwowych, wojskowych, kolejowych, pocztowych itp. — raz w miesiącu, w pozostałych zaś budynkach wiejskich — raz na dwa miesiące,

b) kominów i przewodów dymowych oraz palenisk przemysłowych, od kuchen zbiorowych w szpitalach, klasztorach, koszarach, restauracjach, kawiarniach, mleczarniach, jadłodajniach, pralniach zawodowych itp. — w miastach co 14 dni, w wioskach raz na miesiąc,

c) kominów i palenisk w piecach piekarskich, wędzarniach, masarskich, cukierniczych itp. — co 7 dni w miastach, co 14 dni w wioskach,

d) kominów i palenisk od pieców pokojowych, służących do ogrzewania mieszkań — raz na miesiąc w okresie zimowym w miastach, a raz na dwa miesiące w budynkach wiejskich,

e) kominów i palenisk wielkich ogrzewań centralnych — co 7 dni, zaś małych tzw. etażowych — raz w miesiącu,

f) kominów oraz kanałów od palenisk fabrycznych — raz na trzy miesiące,

g) kominów od palenisk opalanych gazem świetlnym — co najmnij dwa razy w roku. W zależności od specjalnych warunków, właściwa władza budowlana może nakazać częstsze czyszczenie kominów oraz palenisk. Paleniska opalane gazem naturalnym (ziemnym) traktuje się jak paleniska opalane węglem lub drzewem.

Jako okres zimowy liczy się od 1 października do 30 kwietnia.

§ 6

Kominy nieużytkowane nie wymagają czyszczenia, jednak przed ewentualnym rozpoczeciem ich użytkowania, należy zbadać, czy się nadają do użytku.

§ 7

Kominy których nie można oczyścić zwykłym sposobem, a zwłaszcza takie, w których osadza się sadza szklista, mają być czyszczone przez wypalanie i to zawsze w obecności Straży Pożarnej.

Wypalanie takie może nastąpić tylko po uzyskaniu zezwolenia ze strony właściwej władzy budowlanej.

Warunki wypalania komina winny być w tymże zezwoleniu określone.

§ 8.

Przed przystąpieniem do wypalania, należy komin zbadać dokładnie, znajdujące się w pobliżu wyłazy dachowe i okna strychowe zamknąć, a przy drzwiczkach otworów kominowych do czyszczenia, przygotować odpowiednią ilość wody, piasku oraz rozmoczonej gliny.

Podczas wypalania należy zwracać uwagę na przebieg wypalania, a w szczególności na intensywność wyrzucania iskier oraz kierunek ich wylotu.

§ 9

Czyszczenie kominów i wszelkich przewodów dymowych, oraz palenisk, jak też i ich kontrola — zgodnie z obowiązującymi, a wyszczególnionymi na wstępie rozporządzeniami jest przymusowe.

§ 10

W razie gdyby właściciel (zarządca) domu, wzbraniał czyszczenia kominów, przewodów i palenisk lub nie dopuszczał do ich wypalania, właściwa władza administracyjna zarządzi na wniosek odnośnego mistrza kominiarskiego, przymusowe dokonanie tych czynności na koszt właściciela (zarządcy).

§ 11

W czasie czyszczenia kominów czy innych przewodów dymowych, jak i palenisk, zarówno właściciel (zarządca) nieruchomości, jak i mieszkańcy domu, zobowiązani są umożliwić kominiarzowi dostęp do kominów, przewodów i palenisk w mieszkaniach, na dachach, strychach i piwnicach.

§ 12

Zakładanie nowych, lub istotne zmiany istniejących kominów, dalej wszelkie przeróbki kominów, przewodów dymowych i palenisk, wskutek których mogłoby bezpieczeństwo ogniowe być zagrożone, zależne są od zezwolenia właściwej władzy budowlanej.

W tym celu winien właściciel (zarządca) postarać się o oględziny kominów, przewodów dymowych i palenisk, przez odnośnego mistrza kominiarskiego, a opinię wydaną przez tegoż należy dołączyć do prośby o udzielenie konsensu na zamieszkanie, względnie użytkowanie.

Obowiązkiem mistrza kominiarskiego przeprowadzającego oględziny jest wszystkie nowo wzniesione,

lub przebudowane, lub też nadbudowane kominy, zbadać na całej długości — jeszcze przed wyprawą budynku — odpowiadają przepisom art. 223—240 ustawy budowlanej, a następnie sprawdzić, czy ewentualne usterki zostały usunięte.

Opinia mistrza kominiarskiego, którą ma wydać dla władzy budowlanej co do stanu kominów, na podstawie przeprowadzonych oględzin (najpierw o stanie surowym budynku, następnie przed zezwoleniem na użytkowanie go najpóźniej do dni 14-tu od chwili zażądania jej przez właściciela domu, winna zawierać jasno określone odpowiedzi na następujące pytania:

a) czy kominy mają na całej swej wysokości (długości) przepisane ustawą wymiary (art. 234 ustawy budowlanej), oraz czy ściany wewnętrzne mają gładkie powierzchnie?

b) czy kominy przełazowe mają przepisane wymiary, tudzież, czy w swej najniższej części posiadają odpowiednie drzwiczki włazowe?

c) czy pochylenie przewodu kominowego nie przekracza 30 stopni nachylenia (od pionu), a w razie zezwolenia przez właściwą władzę budowlaną na większe pochylenie, czy nie przekracza pochylenia określonego zezwoleniem, oraz czy w miejscu zmiany pochylenia znajdują się drzwiczki do czyszczenia?

d) czy otwory do czyszczenia tak na strychu, jak i w piwnicy znajdują się w miejscach dostępnych, oraz czy są zaopatrzone w żelazne, podwójne drzwiczki (wzgl. betonowe)?

e) czy wszystkie konstrukcje części budynku wykonane z drzewa lub z materiałów nieogniotrwałych, są w przepisanej odległości od przewodów kominowych, kanałów dymowych i palenisk (art. 237 ustawy budowlanej) względnie czy uskuteczniona jest dostateczna izolacja?

f) czy nie wpuszczono połączeń z palenisk do jednego komina, na jakiej wysokości?

g) czy dymy wpuszczone do jednego komina nie przekraczają trzech pieców pokojowych?

h) czy paleniska kuchenne posiadają odrębne przewody kominowe?

i) czy kominy w obrębie strychu są na zewnątrz wyprawione?

j) czy otwory wentylacyjne nie są wpuszczone do przewodów kominowych?

k) czy paleniska gazowe wpuszczone są do osobnych przewodów kominowych?

l) czy piece, paleniska i kominy, zbudowane są w ten sposób, że odpowiadają przepisom art. 223—240 ustawy budowlanej dla miast i art. 283—303 dla wsi.

§ 13

Właściciel (zarządca) domu jest obowiązany:

1. Utrzymywać w należytym stanie kominy, przewody dymowe, paleniska, drzwiczki wyciorowe, ławy kominiarskie, włazy dachowe, drabiny do wejścia na dach.

§ 14

Właściwy mistrz kominiarski obowiązany jest:

1. Wykonać w terminach podanych wyżej w § 5 wszelkie czyszczenia kominów i przewodów dymowych oraz palenisk.
2. Dokonywać oględzin kominów na żądanie właściciela (zarządcy, budowniczego) domu i wystawiać opinię jak w § 12.
3. Zawiadamiać właścicieli (zarządców) domów o zauważonych usterkach w budowie kominów, przewodów dymowych i palenisk okręgu.
4. Zawiadamiać właściwą władzę budowlaną lub administracyjną o wszelkich zauważonych usterkach w budowie kominów, przewodów dymowych i palenisk, które mogą zagrażać niebezpieczeństwem pożarowym w przydzielonym mu
5. Donosić właściwej władzy budowlanej lub administracyjnej takich właścicieli (zarządców, mieszkańców), którzy do wykonania czyszczeń oględzin nie dopuszczają.

Należności za czyszczenie, ustalone osobną taryfą obowiązują lokatorów. Należności winny być inkasowane w gminach wiejskich przez Sołtysów, w gminach zaś miejskich przez inkasatorów względnie za pośrednictwem komitetów domowych, administratorów lub właścicieli domów na równi z daninami i opłatami gminnymi.

Należności te są inkasowane na podstawie wykazów sporządzonych przez mistrzów kominiarskich.

Rozrachunek z zainkasowanych należności winien być dokonywany w okresach 2 tygodniowych (na 1-go i 15-go każdego m-ca).

§ 15

Zarządzenie niniejsze obowiązuje od dnia ogłoszenia.

Wojewoda:
(—) **Dr. Z. Robel.**

Poz. 74.

Olsztyn, dnia 6.VIII.1946.

Wojewoda Olsztyński
L. dz. P. A. I/38/46.

ZARZĄDZENIE

W sprawie tymczasowego podziału województwa Olsztyńskiego na okręgi kominiarskie.

Na podstawie postanowień rozporządzenia z dnia 4.VI.1930 r. w sprawie prowadzenia przemysłu kominiarskiego (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 390) w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem z dn. 12.X.1934 (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 832) zarządza się ze względów policyjno - ogniowych co następuje:

§ 1

Województwo Olsztyńskie zostaje podzielone na 18 okręgów kominiarskich w granicach Starostw powiatowych oraz 2 okręgi kominiarskie — w granicach m. Olsztyna (łącznie 20 okręgów kominiarskich).

§ 2

Okręgi kominiarskie m. Olsztyna są zawarte w następujących granicach:

Okręg I-szy: od toru kolejowego, południowo - zachodnią granicą miasta z włączeniem kolonii nad jeziorem Długim, dalej granice miasta od zachodu do północy ku wschodowi, po przecięciu torów kolejowych, środkiem ul. Kościuszki do ul. Mickiewicza, środkiem ul. Mickiewicza do ul. Marsz. Stalina, środkiem ul. Marsz. Stalina do ul. 1-go Maja i środkiem ul. 1-go Maja do tunelu kolejowego.

Okręg II-gi: Poczynając od początku ul. Kościuszki torem kolejowym, dalej granica wschodnio - południowa Miasta ku zachodowi do torów kolejowych, torem kolejowym do lu. 1-go Maja, środkiem ul. 1-go Maja do ul. Marsz. Stalina, środkiem ul. Marsz. Stalna do ul. Mickiewicza, środkiem ul. Mickiewicza do ul. Kościuszki, środkiem ul. Kościuszki do torów kolejowych, włączając w całość kolonię Mazurską.

§ 3

Na kożdy okręg może być wydana tylko jedna koncesja.

§ 4

Zarządzenie niniejsze obowiązuje od dnia ogłoszenia.

Wojewoda

(—) **Dr. Z. Robel**

Poz. 75

Olsztyn, dnia 5.VIII.1946 r.

Wojewoda Olsztyński

L. dz. 2710/Org./0462-46

Przeniesienie siedziby Starostwa Powiatowego Suskiego do Iławy.

Do

Ob. Starosty Powiatowego

w Suszu.

Po wysłuchaniu opinii Powiatowej Rady Narodowej oraz Starc-ty Powiatowego w Suszu, a nadto opierając się na piśmie okólnym Ministerstwa Ziem Odzyskanych z dnia 5.VII.1946 r. L.dz. 15372/II/2725-46 i na art. 5 dekretu z dnia 13.XI 1945 r. o zarządzie Ziem Odzyskanych (Dz. U. R. P. Nr. 51 poz. 295) zarządzam:

1. Przeniesienie z dniem 14 sierpnia 1946 r. siedziby powiatu Suskiego w Suszu do Iławy.

2. Nazwa powiatu Suskiego w związku z przeniesieniem siedziby narazie nie ulega zmianie.

O wykonaniu powyższego zarządzenia i uskutecznionym przeniesieniu siedziby Starostwa z Suszu do Iławy należy mi donieść do dnia 15-go sierpnia 1946 r.

Wojewoda

(—) **Dr. Z. Robel.**

Poz. 76.

Olsztyn, dnia 31.VII.1946 r.

Wojewoda Olsztyński.

L. dz. 0.452/1019 SA(Sam)46

Likwidacja gminy miejskiej Dąbrowno.

Do

Ob. Starosty Powiatowego

w Ostródzie

Po wysłuchanu opinii Prezydium Mazurskiej Wojewódzkiej Rady Narodowej oraz Wydziału Wojewódzkiego znoszę z dniem 1-go sierpnia 1946 r. gminę miejską Dąbrowno w powiecie ostródzkim i włączam teren m. Dąbrowno do zbiorowej gminy wiejskiej Dąbrowno jako gromadę miejską na czele z sołtysem miejskim.

Likwidacja agend m. Dąbrowna i przekazanie majątku i akt Zarządu Miejskiego gminie wiejskiej Dąbrowno winno nastąpić protokuralnie w terminie do dnia 5 sierpnia 1946 r. w obecności przedstawiciela Starostwa i Inspektora Samorządowego.

Pracowników miejskich przenieść należy do gminy wiejskiej, względnie do innych gmin na terenie Powiatu.

Miejska Rada Narodowa (jeżeli została powołana) po odpowiedniej reorganizacji staje się Gminną Radą Narodową.

Wojewoda

(—) **Dr. Z. Robel.**

Poz. 77

Olsztyn, dnia 31.VII.1946 r.

Wojewoda Olsztyński.

L. dz. 0.453/1018 AS(Sam)46

Likwidacja gmin miejskich Kisielice, Biskupice.

Do

Ob. Starosty Powiatowego

w Suszu

Po wysłuchaniu opinii Prezydium Mazurskiej Wojewódzkiej Rady Narodowej oraz Wydziału Wojewódzkiego znoszę z dniem 1-go sierpnia 1946 r. gminy miejskie Biskupice i Kisielice w powiecie suskm i włączam teren tych gmin do zbiorowej gminy wiejskiej z siedzibą w Kisielicach, jako gromady miejskie na czele z sołtysami miejskimi.

Likwidacja agend gmin miejskich w Biskupicach i Kisielicach i przekazanie majątku i akt tych gmin winno nastąpić protokólarnie w terminie do dnia 5 sierpnia 1946 r. w obecności przedstawiciela Starostwa i Inspektora Samorządowego.

Pracowników miejskich przenieść należy do gminy wiejskiej Kisielice, względnie do innych gmin na terenie powiatu.

Miejskie Rady Narodowe (jeżeli zostały powołane) po odpowiedniej reorganizacji stają się Gminną Radą Narodową gminy wiejskiej Kisielice.

Wojewoda

(—) **Dr. Z. Robel.**

Poz. 78.

Olsztyn, dnia 10.VII.46 r.

Urząd Wojewódzki Olsztyński
Wydział Kultury i Sztuki
Nr. 531/11. szt./46/0.389

Do

ob. ob. Starostów

Powołując się na zarządzenie Prezesa Rady Ministrów, wydane w porozumieniu z Ministrem Kultury i Sztuki z dnia 25 marca 1946 r. o obowiązku zgłaszania przedmiotów o wartości artystycznej lub kulturalnej przez urzędy i instytucje państwowe, wzywam ob. Starostę do zgłoszenia w nieprzekraczalnym terminie do 20 bm. do Wojewódzkiego Wydziału Kultury i Sztuki (Kromera 1) wszystkich, znajdujących się w jego lub też urzędów jemu podległych przedmiotów zabytkowych wg. załączonego schematu, uwzględniając podane w nim wyjaśnienia.

Jednocześnie, zgodnie z ustępem drugim, przesłanego zarządzenia, wkłada się na ob. Starostę obowiązek sporządzenia osobnego spisu przedmiotów zabytkowych, pochodzących z mienia poniemieckiego, a znajdujących się w prywatnym posiadaniu, o ile doszło do wiadomości ob. Starosty bezpośrednio lub pośrednio o istnieniu tego rodzaju prezdmiotów.

Za Wojewodę:
(—) **Inż. Jan Grabowski**
Naczelnik Wydziału Kultury i Sztuki

Odpis.

ZARZĄDZENIE

PREZESA RADY MINISTRÓW WYDANE W POROZUMIENIU Z MINISTREM KULTURY I SZTUKI

z dnia 25 marca 1946 r.

o obowiązku zgłaszania przedmiotów o wartości artystycznej, historycznej lub kulturalnej przez urzędy i instytucje państwowe.

1. Wszystkie urzędy i instytucje państwowe winny w ciągu miesiąca zgłosić do Wydziału Kultury i Sztuki właściwych urzędów wojewódzkich spisy dzieł sztuki plastycznej i przedmiotów o wartości artystycznej, historycznej lub kulturalnej, znajdujących się w ich posiadaniu. Urzędy i instytucje państwowe, których siedzibą jest m. st. Warszawa, zgłaszają te spisy bezpośrednio do państwowego Muzeum Narodowego w Warszawie, urzędy, których siedzibą jest m. Kraków — do Muzemu Narodowgo w Krakowie; urzędy i instytucje, których siedzibą jest m. Poznań — do Muzeum Wielkopolskiego w Poznaniu. Zgłoszenie winno nastąpić wg. załączonego wzoru.

2. Wszystkie organa władzy państwowej, które posiadają informacje o składach lub poszczególnych dziełach sztuki, pochodzących z mienia poniemieckiego, opuszczonego lub z ośrodków, które podległy reformie rolnej, a które to składy lub dzieło sztuki plastycznej i przedmioty o wartości artystycznej, historycznej lub kulturalnej nie zostały objęte w zarząd przez organa państwowe, winny niezwłocznie przesłać o nich pisemne zawiadomienie do Wydziałów Kultury i Sztuki Urzędów Wojeewódzkich, na których terenie składy te lub poszczególne dzieła się znajdują.

3. Minister Kultury i Sztuki określi, które z dzieł sztuki plastycznej i przedmiotów o wartości artystycznej, historycznej lub kulturalnej posiadają wartość muzealną i ustali, do których muzeów winny być przekazane. Wszystkie pozostałe dzieło sztuki plastycznej i przedmioty o wartości artystycznej, historycznej lub kulturalnej przeznaczone zostaną do celów dekoracyjnych urzędów oraz instytucji państwowych i samorządowych.

Prezes Rady Ministrów:
(—) **Edward Osóbka-Morawski**
V. Minister Kultury i Sztuki
(—) **Leon Kruczkowski**

Poz. 79

Olsztyn, dnia 10 sierpnia 1946 r.

Wojewoda Olsztyński.
L. dz. 0.489/2618(Org)46
Współpraca ze Strażą Leśną.

Do

Ob. Ob. Starostów Powatowych
i Prezydenta m. Olsztyna

Przesyłając w załączeniu odpis pisma okólnego Ministerstwa Ziem Odzyskanych z dn. 17 lipca 1946 r. L. dz. 14836/II/2519-46 polecam ściśle zastosować się do postanowień w nim zawartych, a w szczególności do wskazań ustępu o uprawnieniach Straży Leśnej przy wykonywaniu czynności służbowych.

Wojewoda
(—) **Mgr. T. Koral-Krzysztof ppłk.**
Wicewojewoda

Warszawa, dnia 17.VII.1946 r.

Ministerstwo Ziem Odzyskanych.
Departament Administracji Publicznej
L. dz. 14836/II/2519-46
Współpraca ze Strażą Leśną.

PISMO OKÓLNE

(otrzymują wszyscy Ob. Ob. Wojewodowie na obszarze Ziem Odzyskanych).

Rozkazem Naczelnego Dowódcy Wojska Polskiego z dnia 6 czerwca br. Samodzielny Batalion Ochrony Lasów zostaje rozwiązany. Jednocześnie został uchwalony przez Radę Ministrów projekt dekretu o utworzeniu Straży Leśnej, zorganizowanej na wzór wojskowy i podległej Ministrowi Leśnictwa. Dekret ten wejdzie w życie po zatwierdzeniu przez Prezydium Krajowej Rady Narodowej i ogłoszeniu w Dzienniku Ustaw R. P.

Stosownie do postanowień projektu dekretu do kompetencji Straży Leśnej należy: 1. bezpośrednia ochrona gospodarstw leśnych, przemysłowych i innego mienia, pozostającego w administracji Ministra Leśnictwa, 2. pełnienie służby wartowniczej i konwojowej, 3. współdziałanie z właściwymi władzami państwowymi w dziedzinie bezpieczeństwa mienia, pozostającego w administracji Ministra Leśnictwa oraz ochrony zdrowa, życia i mienia pracowników lasów państwowych, 4. współdziałanie z władzami wojskowymi w dziedzinie obronności Państwa.

Przy wykonywaniu czynności służbowych służy Straży Leśnej cały szereg uprawnień (m. in. korzystanie z kwater i podwód, prawo do pomocy wszystkich władz i urzędów, prawo nakładania w określo-

nych wypadkach grzywien w drodze doraźnych nakazów karnych, prawo przeprowadzania rewizji itp.), których realizowanie będzie niejednokrotnie wymagało ścisłej współpracy oraz pełnego zrozumienia odpowiedzialności zadań, ciążących na Straży Leśnej, ze strony nnych władz i urzędów.

W związku z powyższym Ministerstwo prosi Ob. Ob. Wojewodów o stosowne pouczenie wszystkich władz i urzędów terenowych oraz o wydanie zarządzeń, mających na celu ułatwienie współpracy Straży Leśnej z podległymi władzami, urzędami i organami.

Dyrektor Departamentu
(—) **E. Quirini**

Poz. 80

Olsztyn, dnia 25.VII.1946 r.

Wojewoda Olsztyński.
L. dz. 0.431/2379(Org)46

Pobieranie opłat stemplowych.

Do
Ob. Ob. Naczelników Wydziałów
Starostw Powiatowych
i Prezydenta m. Olsztyna

W ślad mego okólnika Nr. 281 z dnia 8. VI. br. L. dz. 1944/Adm/46 o podwyższeniu opłat stemplowych przesyłam przy niniejszym odpis okólnika Nr 78 Ministerstwa Ziem Odzyskanych dn. 8. VII. br. L. dz. 15371/II/2723-46 traktującego o pobieraniu opłat stemplowych — do wiadomości i ścisłego przestrzegania.

Jednocześnie polecam Ob. Ob. Naczelnikom Wydziałów, Starostom i Prezydentowi m. Olsztyna uprzedzić podległy im personel o odpowiedzialności grożącej za niepobieranie opłat stemplowych w ogóle względnie za nienależyty ich wymiar i pobór

Wojewoda
(—) **Dr. Z. Robel.**

Odpis

Warszawa, dnia 3.VII.1946 r.

Ministerstwo Ziem Odzyskanych.
Departament Administracji Publicznej
L. dz. 15371/II/2723-46

Pobieranie opłat stemplowych.

OKÓLNIK NR. 78

(otrzymują wszyscy Ob. Ob. Wojewodowie na obszarze Ziem Odzyskanych)

Na podstawie otrzymanej korespondencji oraz sprawozdań inspekcyjnych Ministerstwo Ziem Odzyskanych stwierdza stale, że w wielu jeszcze wypadkach nie są pobierane należne opłaty stemplowe od wnoszonych podań, wydanych zaświadczeń, pozwoleń itp. pism w postępowaniu administracyjnym.

Tego rodzaju postępowanie jest lekceważeniem najistotniejszych obowiązków i naraża Skarb Państwa na poważne straty.

W celu położenia kresu temu szkodliwemu stanowi rzeczy, godzącemu w interesy Skarbu Państwa, zechcą Obywatele Wojewodowie z całym naciskiem udzielić pouczenia personelowi Urzędu Wojewódzkiego oraz podległych władz i urzędów, wskazując na konieczność jak najściślejszego stosowania postanowień ustawy o opłatach stemplowych z dn. 1.VII.1926 (Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 404/35), z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych dekretem z dnia 20.III.1946 r. (Dz. U. R. P. Nr. 14 poz. 100).

Proszę również o uprzedzenie personelu, odpowiedzialnego za należyty wymiar i pobór opłat stemplowych, iż w stosunku do winnych zaniedbania wyciągane będą surowe konsekwencje służbowe, niezależnie od odpowiedzialności materialnej za stratę poniesioną przez Skarb Państwa.

Minister
w/z. (—) **Wł. Czajkowski**
Podsekretarz Stanu

Poz. 81

Olsztyn, dnia 30.VII.1946 r.

Urząd Wojewódzki Olsztyński.
Wydział Samorządowy
L. dz. 0.447/18031/892(Sam)45

Dot.: Komunalnego Funduszu Pożyczkowo - Zapomogowego.

Do
Ob. Ob. Starostów Powiatowych
jako Przewodniczących Wydziałów Powiatowych
i Prezydenta m. Olsztyna

W ślad za okólnikiem Nr. 70 z dn. 22. 6. 1946 przesłanym dn. 2. 7. 1946 L. dz. 18031/892/Sam/46 do wykonania w terminie do dn. 15. 7. 46 zawiadamia się, że Komisja Komunalnego Funduszu Pożyczkowo-Zapomogowego rozpoczęła w dn. 7 lipca 1946 swoją działalność. Zawiadamiając o powyższym Ministerstwo Ziem Odzyskanych poleca jak najrychlej przedkładać swe żądania o zapomogi wzgl pożyczki zgodnie ze wskazówkami podanymi w wyż. wymienionym okólniku.

Z uwagi na wielkie trudności wykorzystywania przez związki samorządowe własnych źródeł dochodowych jak również z uwagi na niemożność pokrywania w pełni niedoborów budżetowych z dotacji Skarbu Państwa, należy użyć wszelkich sił dla skompletowania niezbędnych załączników celem uzyskania odpowiednich kredytów.

W interesie własnym związki komunalne winny wykorzystać powyższe źródło dochodu. Zwraca się przy tym uwagę, że powiatowe związki komunalne obowiązane są ustawowo dotować z własnych funduszów te gminy wiejskie, które okażą się niesamowystarczalne, a zatem w przedkładanych do Komunalnego Funduszu Pożyczkowo - Zapomogowego podaniach należy uwzględnić i tę okoliczność.

Wyjaśniam w końcu, że bez wymaganych okólnikiem Nr. 70 załączników podania nie będą uwzględnione.

Za Wojewodę
(—) **Br. Wiesiołowski.**
Naczelnik Wydziału Samorządowego

Poz. 82

Olsztyn, dnia 26.VII.1946 r.

Olsztyński Woj. Zw. Samorządowy
Wydział Wojewódzki
L. dz. 0443/46/Sam/1015/46

Opieka nad ludnością warmińsko = mazurską.

Do

Ob. Ob Starostów Powiatowych
jako przewodniczących Wydziałów Powiatowych
i Prezydenta m. Olsztyna

Na plenarnym posiedzeniu Mazurskiej Wojewódzkiej Rady Narodowej, a jak również i z obserwacji w terenie zostało stwierdzone, że dotychczasowa opieka nad ludnością Warmińsko = Mazurską jest nader niedostateczna. Zdarzają się wypadki, że pomoc odzieżowa nie wszędzie dotarła, a niektóre miejscowości przy rozdziale zostały zupełnie pominięte. Sytuacja materialna ludności Warmińsko — Mazurskiej jest niesłychanie ciężka, głód jest nagminnym zjawiskiem na wsi mazurskiej, stan bezpieczeństwa tej ludności jest niedostateczny, do szkół zwłaszcza średnich uczęszcza nikły procent dzieci mazurskich.

W związku z powyższym Wydział Wojewódzki zaleca:

1) otoczyć jak najdalej idącą opieką ludność Warmijsko-Mazurską oraz przyjść jej z pomocą w postaci zwiększonych przydziałów żywnościowych i odzieżowych. W tym celu należy wywrzeć nacisk na Komisje rozdzielcze i czynności tych Komisji stale kontrolować za pośrednictwem Komisji Kontroli Społecznej Powiatowych i Gminnych Rad Narodowych;

2) polecić Zarządom Miejskim, aby w porozumieniu z dyrekcjami szkół średnich zawodowych i ogólnokształcących przygotowały odpowiednie lokale na bursy wzgl. internaty dla młodzieży szkolnej i dopilnować wykonania tego zarządzenia do 20 sierpnia 1946 r. Zarządy Miejskie, administratorzy z ramienia Skarbu Państwa nieruchomości typu miejskiego (okólnik Nr. 50 Ministerstwa Ziem Odzyskanych z dn. 21 marca 1945 r. L. dz. 5412/I/1092/45), są jeszcze w stanie takie nieruchomości wynaleźć i zabezpieczyć. Zaleca się również, aby dla celów aprowizowania tych burs jednostki samorządu terytorialnego (Zarz. Miejskie bądź Wydz. Pow.) zaopatrzyły się w gospodarstwa rolne przeznaczone wyłącznie na ten wzniosły cel;

3) zwrócić się z apelem do nauczycielstwa o jak najliczniejszy werbunek młodzieży Warmijsko-Mazurskiej do szkół polskich i tych internatów.

Sprawozdanie z wykonania powyższych zarządzeń Ob. Ob. Przewodniczący Wydziałów Powiatowych i Prezydent miasta Olsztyna złożą mnie w terminie do dnia 1-go września rb.

Przew. Wydziału Wojewódzkiego
(—) **Dr. Z. Robel**
Wojewoda

Poz. 83.

Warszawa, dnia 27 lipca 1946 r.

Ministerstwo Leśnictwa
Departament Organizacji i Kadr.

Zmiana nazwy Dyrekcji oraz niektórych n-ctw Dyrekcji L. P. Okręgu Mazurskiego.

Na podstawie § 5 rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o organizacji lasów państwowych (Dz. U. R. P. Nr 119, poz. 1079) w brzmieniu, ustalonym rozp. Prezydenta Rzplitej z dnia 3 grudnia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 661) zarządzam zmianę nazw:

1) Dyrekcji Lasów Państwowych Okręgu Mazurskiego na Dyrekcję Lasów Państwowych Okręgu Olsztyńskiego
2) Nadleśnictwa Gierdawa — na Gierdawy
3) „ Łuczany — na Giżycko
4) „ Pruska Iława — na Iławka
5) „ Rastembork — na Kętrzyn
6) „ Żądźbork — na Mrągowo
7) „ Drwęca I — na Drwęca
8) „ Drwęca II — na Grunwald

Minister
(—) **St. Tkaczow**

Poz. 84.

Olsztyn, dnia 9 sierpnia 1946 r.

Wojewoda Olsztyński
L. dz. 0.474/2671/Org/46

Zakłócanie spokoju publicznego i spoczynku nocnego przez radioodbiorców

Do

Ob.Ob. Starostów Powiatowych
i Prezydenta m. Olsztyna.

Wobec częstych skarg obywateli o zakłócaniu spokoju publicznego i odpoczynku nocnego przez radioodbiorców, którzy, nie licząc się z otoczeniem, nastawiają radioodbiorniki na głośny odbiór w ciągu dnia przy otwartych oknach, względnie po godz. 22-ej, wyjaśniam, że winni wykroczeń w powyższej kwestii podlegają, zgadnie z art. 28 i 30 prawa o wykroczeniach (Dz. U. R. P. Nr 60/32, poz. 572) karze aresztu do 2 miesięcy lub grzywny do 20.000 złotych, stosownie do dekretu o podwyższeniu grzywien, kar pieniężnych, kar porządkowych oraz nawiązek (Dz. U. R. P. Nr 56/45, poz. 312).

Ażeby tego rodzaju wykroczenia w przyszłości nie miały miejsca, polecam Ob.Ob. Starostom Powiatowym i Prezydentowi m. Olsztyna podać powyższe do publicznej wiadomości, oraz upoważnić organa Milicji Obywatelskiej do wymierzania grzywien w zakresie omawianych wykroczeń, w drodze doraźnych nakazów karnych z zastosowaniem przepisów, zawartych w okólniku Nr 207 z dnia 25 października 1945 r. (Mazurski Dz. Peln. Rządu Nr 3, poz. 47).

Za Wojewodę:
(—) **Br. Wiesiołowski**
Naczelnik Wydziału Samorządowego

Poz. 85.

Olsztyn, dnia 22 sierpnia 1946 r.

Urząd Wojewódzki Olsztyński
Wydział Zdrowia.

L. dz. 1076/46.

Opłaty za czynności lekarskie.

Na podstawie art. 21 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 2 września 1932 r., o wykonywaniu praktyki lekarskiej (Dz. U. R. P. Nr 81, poz. 712) ustalam następujący cennik za czynności lekarskie, wykonywane na terenie Województwa Olsztyńskiego:

I. Zasady ogólne.

Opłaty za czynności lekarskie w zasadzie zależne są od umowy. W braku umowy uprzedniej obowiązuje cennik poniższy.

Za czynności, nie objęte cennikiem, pobiera się opłaty analogiczne do opłat, pobieranych za czynności, wyszczególnione w cennikach, a będące równoważnikami pod względem straconego czasu, stopnia ciężkości zabiegu lub operacji, oraz pod względem skali wiadomości technicznych, potrzebnych dla wykonania zabiegu lub operacji.

Za środki lecznicze, opatrunkowe i diagnostyczne, oraz instrumenty, które raz tylko użyć można, lub które zostały dane choremu przez lekarza do użytku, obowiązany jest zwrócić ich wartość lub kupić nowe według wskazówek i żądania lekarza.

II. Porady i świadectwa.

1) Porada w gabinecie lekarza . . . . 120 zł.
2) Wizyta w domu chorego . . . . . . 200 zł.
3) Porada każdej następnej osobie w domu chorego, jak w gabinecie lekarza.
4) Na wizytę lekarza w domu chorego oblicza się 1/2 godz. Za każde dalsze rozpoczęte 1/2 godz. liczy się . . . . 160 zł.
5) Porady i wizyty od godz. 22 do godz. 8 opłaty podwójne.
6) Udział w naradzie lekarskiej, opłata podwójna.
7) Świadectwo z poradą lekarską lub bez porady lekarskiej . . . . 160 zł.

Uwaga: Wydawanie świadectw śmierci jest uregulowane przez § 11 rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 30 listopada 1938 r. o chowaniu zmarłych i stwierdzeniu przyczyny zgonu (Dz. U. R. P. Nr 13 z roku 1934, poz. 103).

III. Dyżur u chorego.

1. Dyżur u chorego za każde rozpoczęte 1/2 godziny dyżuru w ścisłym tego słowa znaczeniu . . . . 160 zł.

Uwaga: Czas niezbędny dla wykonania operacji wraz z przygotowaniem nie wlicza się do dyżuru.

IV. Położnictwo.

1) Opieka lekarska przy porodzie normalnym, bez dyżuru . . . . 800 zł.
2) Opieko lekarska przy porodzie operacyjnym z zabiegami mniejszymi (zastrzyki, obrót zewnętrzny, Crede bez narkozy, Kristeller, epiziołomie i t. p.) 1.500 zł.
3) Opieka lekarska przy porodzie operacyjnym z zabiegami średnio-ciężkimi (Kleszcze, balon, obrót wewnętrzny, poród bliźniaczy, ręczne wydobycie łożyska i t. p.) . . . . 2.000 zł.
4) Opieka lekarska przy porodzie operacyjnym z zabiegami ciężkimi (embriotomia, połączenie kilku zabiegów średnio-ciężkich) . . . . 3.000 zł.

V. Zabiegi chirurgiczne i ginekologiczne.

Zabiegi chirurgiczne i ginekologiczne małe, jak np. zastrzyk dożylny, nakłucie diagnostyczne opłucny, przecięcie ropnia, opatrunek większy, zastrzykiwanie rozczynu fizjoloficznego lub cukru, nakłucie ścianki jamy brzusznej i t. p. — od 160 zł. do 300 zł.

VI. Operacje.

1) Operacje małe, jak np. nastawienie świeżych zwichnięć, opatrunki ustalające, wyłuszczenie migdałków, przetaczanie krwi, otwieranie tchawicy, odejmowanie części kończyn, operacje na powiekach, szycie krocza, tampowanie macicy, usuwanie ciał obcych, głęboko leżących, z otworów naturalnych, wyłyżeczkowanie macicy i t. p. . . . 900 zł.
2) Operacje średnio-ciężkie, jak np. operacje duże na stawach, otwarcie przełyku, operacja radykalna przepukliny lub wodniaku, operacja wyrostka robaczkowego bez powikłań, resekcja żeber, operacje pochwowe z otwarciem jamy brzusznej, operacja wyrostka sutkowego, usunięcie woreczka łzowego, operacje zeza i t. p. . . . . 2.000 zł.
3) Operacje duże, jak np. rezekcja żołądka, rezekcja jelita, operacje na woreczku żółciowym, operacje nerek, wycięcie gruczołu krokowego, wycięcie krtani, wydobycie wwwww, usunięcie nowotworu z oczodołu, wszelkie operacje na mózgu . . . . 3.200 zł.

Uwaga: Sumy wyszczególnione stanowią opłatę dla operującego- za całą asystę lekarską przy operacjach dolicza się 1/3 wskazanych sum.

Instytucje rządowe, samorządowe, opieki społecznej, ubezpieczeń społecznych i dobroczynne opłacają 25% mniej od norm podanych w cenniku, jeżeli umowa zawarta między tymi instytucjami a lekarzami nie stanowi inaczej.

Cennik powyższy obowiązuje z dniem ogłoszenia aż do odwołania.

Za Wojewodę:
(—) **Dr. Cz. Zaworski**
Naczelnik Wydziału Zdrowia.

Dział nieurzędowy

OBWIESZCZENIE

Wojewódzka Komisja Notowań Cen w Olsztynie, podaje następujące ceny na ziemiopłody w woj. olsztyńskim, ustalone na posiedzeniu w dniu 10-go września 1946 roku:

żyto	1.200.—
pszenica	2.500.—
jęczmień	1.100.—
ziemniaki	400.—
groch	3.300.—
fasola	4 000.—

Wojewódzka Komisja Notowania Cen

Zarząd Miejski m. Wartemborka
Pow. Olsztyńskiego

Wartembork, dnia 2.VIII.1946 r.

OGŁOSZENIE

Na podstawie uchwały Miejskiej Rady Narodowej z dnia 29 kwietnia 1946 r. Nr. 8, zatwierdzonej przez Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Olsztynie na posiedzeniu w dniu 15 czerwca 1946 r., podaję do publicznej wadomości, że w mieście Wartemborku ustanowione są:

a) **TARGI we środy i soboty każdego tygodnia,**
b) **JARMARKI we środy co drugi tydzień.**

Jeżeli w ustalonych dniach wypadnie święto, **targ** względnie **jarmark** odbędzie się **w dniu następnym.**

Burmistrz
(—) Wł. Pacocha - Puchowski.

OGŁOSZENIE

Zaginęła książka samochodowa na samochód ciężarowy marki Chevrolet Nr. rejestracyjny C-85715, Nr. silnika 393299 i Nr. podwozia 3842121600. — Mazurska Spółdzielnia Rybacka w Olsztynie.

OGŁOSZENIE

Unieważniam zaświadczenie prawa jazdy Nr 483 klasy I, wydane przez Okręgowy Urząd Samochodowy w Olsztynie dnia 26.I.1946 r. na nazwisko Szachnowicz Aleksy.

Szachnowicz Aleksy.

OGŁOSZENIE

Unieważniam zgubione dokumenty: legitymacja Urzędu Wojewódzkiego, wystawioną dnia 3.VII.1946 r. Nr 403-16, na nazwisko Sulińska Maria.

Sulińska Maria.

Tłoczono z polecenia Wojewody Olsztyńskiego.

Adres redakcji i administracji „Olsztyńskiego Dziennika Wojewódzkiego" — Urząd Wojewódzki w Olsztynie, ul. 1-go Maja nr 1, pokój nr 47, tel. 172.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów Olsztyńskiego Dziennika Wojewódzkiego należy wnosić do Administracji względnie do właściwych urzędów pocztowych niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru; późniejsze reklamacje będą uwzględniane tylko po uiszczeniu ceny reklamowanego numeru. Cena numeru wynosi **30.— zł.**

Prenumerata Olsztyńskiego Dziennika Wojew. wynosi zł. 90 kwartalnie, wpłacać ją należy za pośrednictwem PKO, na konto Administracji Mazurskiego Dziennika Nr I — 1224.
Ceny ogłoszeń: Tekstowe — cała strona 1.200 zł., 1/2 strony 600 zł., 1/4 strony 300 zł. — Tabelaryczne: 50% drożej. Ogłoszenia drobne 5 zł. za wiersz.
Administracja nie przyjmuje odpowiedzialności za terminowe umieszczanie ogłoszeń.

Lz. 1212, 14.9.1946. Druk: Drukarnia Państwowa, Olsztyn.